

Examining the Causal Relationship Model of Neuroticism with Emotional Divorce Based on the Mediation of Emotional Regulation in Women's Cultural Background

Seyedeh Kosar Majidi¹, Mahdi Akbari^{*2}

1. Master's Degree, Department of Clinical Psychology, Faculty of Humanities, Department of Psychology, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Behavioral Science, Farhangian University of Tehran, Tehran, Iran.

Citation: Majidi, S., K., & Akbari, M. (2024). Examining the causal relationship neuroticism with emotional divorce based on the mediation of emotional regulation in women's cultural background. *Journal of Woman Cultural Psychology*, 15(60), 17-32.

<https://doi.org/10.61186/iau.1120580>

ARTICLE INFO

Received: 21.02.2024

Accepted: 01.05.2024

Corresponding Author:

Mahdi Akbari

Email:

mahdiakbariamoli@gmail.com

Keywords:

Neuroticism

Emotional divorce

Emotion regulation

Culture

Abstract

The aim of the present study was to examine the causal relationship model between neuroticism and emotional divorce with the mediation of emotional regulation (reappraisal and emotional suppression) in women's cultural background. The statistical population of the research included all the women who referred to counseling and psychology centers in Amol city in the academic year 1402-1401, of which 308 subjects were selected by convenient sampling method. The research method was correlational. To collect data, the Emotional Divorce Questionnaire of Mohammadi and colleagues (2014); The Big Five Personality Factors of Costa and McCarey (1992) and Emotional Regulation Questionnaire of Gross and John (2003) were implemented. Pearson's correlation coefficient and path analysis by AMOS-24 and SPSS-26 software were used to analyze the data. The results showed that neuroticism had a negative direct effect on reappraisal and a positive direct effect on emotional suppression and emotional divorce ($P < 0.05$). Also, reappraisal had negative effect on emotional divorce and emotional suppression and a positive effect on emotional divorce. The results of path analysis indicated that neuroticism had mediating effect on women's emotional divorce through the mediator variable of reappraisal and emotional suppression. Therefore, neuroticism and emotional regulation were effective on emotional divorce in women.

Extended abstract

Introduction: Family breakdown is an important social and cultural issue, and emotional divorce is the determining factor in this phenomenon. It could lead to boredom, cooling of relationships, feelings of sadness, despair, and separation of couples from each other. Also, its negative effects on the cultural and economic system are undeniable. Research showed that cultural differences between the couples affect marital conflict and have lower marital stability. Specifically, some research revealed that neuroticism reduces marital stability and predicts emotional divorce. In addition, researchers found that emotion regulation plays an important role in interpersonal outcomes, such as couple relationship quality and conflict management. In this regard, neuroticism is a trait that is strongly associated with lower levels of marital relationship quality. Findings indicated that neuroticism reduces marital stability and predicts emotional divorce. In addition, high premarital neuroticism has been shown to strongly predict marital dissatisfaction and divorce over a 45-year period. Emotional divorce usually occurs when a husband and wife withhold their feelings from their spouse because they may not be able to express their feelings satisfactorily, or because they may not be able to understand and manage the intensity or contradiction of their feelings. In addition, researchers found that emotion regulation plays an important role in interpersonal outcomes, such as couple relationship quality and conflict management. Regulation of emotions in each of the couples helps to reduce the arousal of their own and their spouse's individual emotions and to reach a mutual adjustment. Examining the mediator role of emotional regulation according to the personality characteristics of women, including neuroticism, which is an inherent issue, can solve the current problem considering the importance of the family's role in the health of the individual and society as well as in general, the aim of the present study was to examine the causal relationship model between neuroticism and emotional divorce with the mediation of emotional regulation (reappraisal and emotional suppression) in women's cultural background.

Method: The statistical population of the research included all the women who referred to counseling and psychology centers in Amol city in the academic year 1402-1401, of which 308 subjects were selected by convenient sampling method. The research method was correlational. To collect data, the Emotional Divorce Questionnaire of Mohammadi and colleagues (2014); The Big Five Personality Factors of Costa and McCarey (1992) and Emotional Regulation Questionnaire of Gross and John (2003) were implemented. Pearson's correlation coefficient and path analysis by AMOS-24 and SPSS-26 software were used to analyze the data.

Results: The results showed that neuroticism had a negative direct effect on reappraisal and a positive direct effect on emotional suppression and emotional divorce ($P < 0.05$). Also, reappraisal had negative effect on emotional divorce and emotional suppression and a positive effect on emotional divorce. The results of path analysis indicated that neuroticism had mediating effect on women's emotional divorce through the mediator variable of reappraisal and emotional suppression. Therefore, neuroticism and emotional regulation were effective on emotional divorce in women.

Conclusions: The results showed that neuroticism had an inverse relationship with the

use of cognitive and positive reappraisal strategies with emotional suppression, a kind of emotion regulation. In explaining the results, it could be mentioned that individuals with lower levels of neuroticism were more effective in regulating negative emotions due to their tendency to use cognitive reappraisal strategies. As a result, they experienced less negative emotion. Conversely, individuals with high levels of neuroticism showed poor emotional regulation and unfavorable emotional states. Neuroticism encompasses a wide range of negative emotions including fear, sadness, excitement, anger, guilt, and boredom. In general, neuroticism involves more factors than susceptibility to psychological distress, as it could affect a person's adjustment to personal and environmental conditions. In addition, to explain this result, it could be said that individuals who show negative cognitive strategies such as self-blame, rumination, catastrophizing, emotional suppression, and blaming others, are more prone to emotional problems compared to others, and their marital life is more affected. Considering the role of neuroticism and emotional regulation in emotional divorce, addressing these factors in counseling and training women will be effective.

Authors Contributions: Seyedeh Kosar Majidi: General design of the article, data collection, and corresponding author. Mahdi Akbari: designing the general framework and analyzing the content. All authors reviewed and approved the final manuscript.

Acknowledgments: The authors express their gratitude to all those who contributed to this article.

Conflict of Interest: The authors declared there are no conflicts of interest in of interest in this article.

Funding: This article did not receive financial support.

<https://doi.org/10.61186/iau.1120580>

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۱۲/۰۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۲/۱۲

آزمون رابطه علی روان رنجوری با طلاق عاطفی بر اساس میانجگری تنظیم هیجانی در بستر فرهنگی زنان

سیده کوثر مجیدی^۱، مهدی اکبری^{۲*}

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله آملی، آمل، ایران.
۲. استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم رفتاری، دانشگاه فرهنگیان تهران، تهران، ایران.

چکیده

هدف پژوهش حاضر آزمون رابطه علی روان رنجوری با طلاق عاطفی براساس میانجگری گری تنظیم هیجانی (ارزیابی مجدد و سرکوبی هیجانی) در بستر فرهنگی زنان بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره و روان‌شناسی شهرستان آمل در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود که از بین آنان ۳۰۸ نفر به روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جهت جمع آوری داده‌ها از پرسش‌نامه‌های طلاق عاطفی محمدی و همکاران (۱۳۹۴)؛ پنج عامل بزرگ شخصیت کاستا و مک کری (۱۹۹۲)؛ تنظیم هیجانی گراس و جان (۲۰۰۳) استفاده گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از ضریب همبستگی پیرسون، تحلیل مسیر و از نرم افزارهای AMOS-24 و SPSS-26 استفاده شد. نتایج نشان داد که روان رنجوری بر ارزیابی مجدد تاثیر مستقیم منفی و بر سرکوبی هیجانی و طلاق عاطفی تاثیر مستقیم مثبت داشته است ($P < 0.05$). هم‌چنین ارزیابی مجدد اثر منفی بر طلاق عاطفی و سرکوبی هیجانی، تاثیر مثبت بر طلاق عاطفی داشته است. نتایج تحلیل مسیر نشان داد که روان رنجوری از طریق متغیر میانجی ارزیابی مجدد و سرکوبی هیجانی بر طلاق عاطفی زنان اثر واسطه ای دارد. بنابراین روان رنجوری و تنظیم هیجانی در طلاق عاطفی بر زنان موثر بود.

کلیدواژگان: روان رنجوری، طلاق عاطفی، تنظیم هیجان، فرهنگ.

مقدمه

فروپاشی خانواده یک موضوع اجتماعی و فرهنگی مهم است و طلاق عاطفی (emotional divorce) عاملی تعیین کننده در این پدیده است که می تواند منجر به سرد شدن روابط، احساس غم، ناامیدی و استقلال زوجین از یکدیگر شود (Kaskari-Nodoushan & et al., 2020). هم چنین آثار منفی آن بر نظام فرهنگی و نظام اقتصادی انکار نشدنی است (Askari-Nodoushan & et al., 2019). پژوهش ها در زمینه این گونه ازدواج ها نشان می دهد که تفاوت های فرهنگی بین زن و شوهر، تعارض زناشویی را تحت تاثیر قرار می دهد و آنان از ثبات زناشویی پایین تری برخوردار هستند (Zhang & Hook, 2009). هم چنین Waldman & Rubalcava (2005) نیز دریافته اند که در ازدواج های بین فرهنگی، پتانسیل سوء تفاهم به طور معناداری افزایش می یابد. بر طبق یافته های Fu & et al. (2001)، زوج های بین فرهنگی ممکن است با سطوح بالاتری از استرس و تعارض روبه رو شوند و در مقایسه با زنان هم فرهنگ، رضایت کمتری را در روابط خود تجربه نمایند. فرهنگ غالب در هر جامعه ای نقش بسیار سازنده در نحوه و سبک زندگی افراد ایفا می کند. ازدواج به عنوان مهم ترین رویداد زندگی تحت تاثیر مستقیم فرهنگ و ارزش های حاکم بر جامعه است. فرهنگ اسلامی مجموع اعتقادات، اندیشه ها، اخلاقیات، ارزش ها، الگوهای رفتاری، سنت، آداب و رسوم و عادت هایی که ریشه در قرآن و سنت پیامبر و پیروان راستین شان دارد (Eyvazi, 2007). رواج گسترده آداب و رسوم و فرهنگ های تقلیدی و وارداتی در بین خانواده ها و دور شدن آن ها از فرهنگ ها و ارزش های دینی و اسلامی به ویژه در عصر حاضر و تغییر در سبک زندگی را موجب شده است. آموزش های پیش از ازدواج مبتنی بر فرهنگ شامل آموزش باورها، ارزش ها و رفتارهاست که مطابق ارزش های اجتماعی و هنجارهای موجود در فرهنگ ایرانی اسلامی مطرح شده است و عاملی تعیین کننده برای دست یافتن به یک ازدواج موفق است. طلاق عاطفی معمولاً زمانی اتفاق می افتد که زن و شوهر عواطف و احساسات خود را از همسر خود دریغ می کنند، زیرا ممکن است نتوانند احساسات خود را به طور رضایت بخش بیان کنند، یا قادر به درک و مدیریت شدت یا تناقض احساسات خود نباشند (Alshahrani & Hammad, 2023). هیچ تعریف ثابتی از طلاق عاطفی وجود ندارد، اما معمولاً با فقدان درک عاطفی، نارضایتی زناشویی، فقدان صمیمیت، بی علاقه‌گی نسبت به احساسات یکدیگر یا بی توجهی به احساسات و فاصله عاطفی مشخص می شود (Jafarzadeh & et al., 2022). محققان تاکید می کنند که طلاق عاطفی ممکن است در هر مقطعی از یک رابطه زناشویی از جمله قبل یا بعد از جدایی قانونی و طلاق، بدون توجه به وضعیت زندگی مشترک رخ دهد (Damo & Cenci, 2021). طلاق عاطفی با چندین پیامد نامطلوب سلامت روان و الگوهای رفتاری ناسازگار در زندگی زناشویی مرتبط است (Rashid & et al., 2019). به طوری که باعث ایجاد فاصله بین شرکا و ایجاد احساس خصومت، سردی، تنهایی و کمبود دوستی می شود که می تواند جو منفی را در خانواده ایجاد کند (Damo & Cenci, 2021). به عنوان مثال، یک مطالعه کیفی بر روی ۱۷ زن متأهل در اردن تأیید کرد طلاق عاطفی بیشترین ارتباط را با فقدان صمیمیت و فاصله عاطفی دارد و بر سلامت روانی، جسمی و جنسی زنان نیز تأثیر می گذارد (Gharaibeh & et al., 2023). هم چنین روان رنجوری (neurosis) خصیصه ای است که به شدت با سطوح پایین تر کیفیت رابطه زناشویی مرتبط است (Esplin, 2022). علاوه بر این ثابت شده است که روان رنجوری بلا قبل از ازدواج به شدت نارضایتی زناشویی و طلاق را در طی ۴۵ سال پیش بینی می کرد (Shah & Murali, 2019). روان رنجوری یک تمایل مداوم به تجربه حالات هیجانی منفی است (Chen & et al., 2023). روان رنجوری در اواخر نوجوانی و اوایل ۲۰ سالگی افراد به اوج خود می رسد و ممکن است پس از آن روند نزولی وجود داشته باشد، اما میزان کاهش آن نابرابر است (Aldinger & et al., 2014). افراد دارای روان رنجوری در مقایسه با افراد کم روان رنجور تمایل دارند عواطف منفی بیشتری را تجربه کنند، از نظر عاطفی ناپایدار هستند و واکنش های شدیدتری به موقعیت های منفی نشان می دهند. به طور کلی فرض بر این است افرادی که دارای روان رنجورخویی بالا هستند، به دلیل این واکنش هیجانی افزایش یافته و نسبت به افرادی که دارای روان رنجوری پایین هستند، مستعد تجارب منفی هستند. علاوه بر این، افراد مبتلا به روان رنجورخویی نیز تمایل دارند به طور نامناسبی با احساسات منفی و رویدادهای استرس زا کنار بیایند (Hald & et al., 2023). به طور خاص، برخی تحقیقات نشان داده اند که روان رنجوری ثبات زناشویی را کاهش داده (Chen & et al., 2023) و طلاق عاطفی را پیش بینی می کند (Boertien & et al., 2017). علاوه بر این، محققان گزارش کردند که تنظیم هیجان (excitement regulation) نقش مهمی در پیامدهای بین

فردی، مانند کیفیت روابط زنان با همسران‌شان دارد (Qada, 2016). تنظیم هیجان یک فرآیند پیچیده و پویا است که شامل فرآیندهای شناختی، رفتاری و فیزیولوژیکی برای اصلاح تجربه و بیان یک هیجان به روش‌های مناسب اجتماعی و زمینه‌ای است (Herd & et al., 2022). افراد استراتژی‌های مختلفی را برای تنظیم هیجان خود به کار می‌گیرند. استراتژی‌های تنظیم هیجان می‌تواند تطبیقی باشد به عنوان مثال، بازنگری مثبت و ارزیابی مجدد یا ناسازگار مثل سرکوب هیجانی یا نشخوار فکری باشد (Aldao & Nolen Hoeksma, 2012). بر این اساس، استراتژی‌های تنظیم شناختی هیجان به آنچه افراد آگاهانه در نظر می‌گیرند تا احساسات خود را در پاسخ به موقعیت‌های برانگیخته و رویدادهای نامطلوب مدیریت کنند مربوط می‌شود (Balzarotti & et al., 2016). تنظیم هیجان در هر یک از زنان کمک می‌نماید تا برانگیختگی هیجانات فردی خویش و همسر خویش را کم نمایند و به گونه‌ای به هم‌تنظیمی برسند (Kappas, 2011). تنظیم هیجان با توجه به پیامدهای اجتماعی خاصی که فراهم می‌کند، به عنوان تعیین کننده‌ای از یک ازدواج موفق مورد توجه قرار می‌گیرد (English & et al., 2013). روابط صمیمی زمینه بروز تجارب هیجانی زنان را با همسران‌شان فراهم می‌آورد و این تجارب هیجانی، ماهیت رابطه آن‌ها را شکل می‌دهد. این روابط صمیمی متقابل، ارزیابی زنان از شریک زندگی خود و تجارب آن‌ها از روابط‌شان را تحت تاثیر قرار می‌دهند (Schoebi & Randall, 2015). در پژوهشی (Insan & Rosdiyati, 2022) نشان دادند که تنظیم هیجان تاثیر مثبتی بر روی شکوفایی زناشویی در زنان متأهل دارد. هم‌چنین (Ascher & et al., 2010) در پژوهش خود نشان دادند که مشکلات بالاتر در تنظیم هیجانی با دشواری‌های زناشویی بالاتری همراه می‌باشد. بررسی نقش میانجی‌گری تنظیم هیجان می‌تواند با توجه به ویژگی‌های شخصیتی زنان مانند روان‌رنجوری مورد توجه قرار گیرد. در برخی پژوهش‌ها به نقش میانجی‌گری تنظیم هیجان در زندگی زناشویی اشاره شده است. (Amani & et., 2021) ال در پژوهش خود بیان کردند راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم هیجانی به عنوان متغیر میانجی بر بهبود زندگی زناشویی و طلاق عاطفی موثر است. هم‌چنین در پژوهشی نتایج نشان داد که مشکلات در تنظیم هیجان ارتباط بین فرسودگی زنان و رضایت از زندگی زناشویی را واسطه می‌کنند (Kocuyiğit & Uzun, 2024).

با توجه به اهمیت نقش خانواده در سلامت فرد و جامعه و هم‌چنین آمار رو به رشد طلاق و بیشتر از آن طلاق عاطفی، هدف پژوهش حاضر، آزمون رابطه علی روان‌رنجوری با طلاق عاطفی بر اساس میانجی‌گری تنظیم هیجانی (ارزیابی مجدد و سرکوبی هیجانی) در بستر فرهنگی زنان بود.

روش

طرح پژوهش، جامعه آماری و روش نمونه‌گیری

روش پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت توصیفی از نوع همبستگی بود. استفاده جامعه آماری پژوهش شامل تمامی زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره و روان‌شناسی شهرستان آمل بود. نمونه پژوهش ۳۰۸ نفر بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند.

روش اجرا

به منظور اجرای پژوهش حاضر، پس از هماهنگی با مدیریت مراکز مشاوره و روان‌شناسی پرسشنامه‌ها تهیه و در اختیار زنان قرار داده شد. هم‌چنین بر اصل راز داری و محرمانه بودن اطلاعات تاکید گردید. سپس داده‌ها با استفاده از نرم افزار Amos24 و SPSS26 به روش تحلیل مسیر، تجزیه و تحلیل شد.

ابزار سنجش

پرسشنامه طلاق عاطفی (Emotional Divorce Questionnaire): پرسشنامه طلاق عاطفی جهت سنجش این موضوع توسط (Mohammadi & et al, 2015). طراحی شد و این پرسشنامه دارای ۳۶ گویه و دارای ابعاد انتقاد و سرزنش، سکوت و جبهه‌گیری، واکنش عاطفی، آمیزش عاطفی، قدرت و منابع، فقدان و افسردگی و سرخوردگی، زاویه سوم، محدود کردن و مشکلات جنسی می‌باشد. هر کدام از ابعاد دارای ۴ سوال می‌باشند که با یک مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (هرگز تا همیشه) و هر ماده دارای ارزشی بین ۰ تا ۴ است، سنجیده می‌گردد. طیف امتیاز کلی بین ۰ و ۳۶ است. امتیاز

بالا تر، نشان دهنده وجود طلاق عاطفی بیشتر می باشد. بنابراین، امتیاز بالاتر از ۱۸ (به طور میانگین) برای کل پرسشنامه و بالاتر از ۲ (به طور میانگین) برای هر متغیر نشان دهنده طلاق عاطفی بالاتر از میانگین در زندگی می باشد. در پژوهش (محمدی و همکاران، ۱۳۹۵) روایی پرسشنامه توسط اساتید و متخصصان این حوزه تأیید شده است. پایایی پرسشنامه با استفاده از روش آلفای کرونباخ بالای ۰/۷۰ به دست آمده است.

پرسشنامه روان رنجوری (Neuroticism Questionnaire): جهت سنجش روان رنجوری از پرسشنامه استاندارد شخصیتی NEO-FFI فرم کوتاه تجدید نظر شده پرسش نامه (Costa & McCrae (1992) Five big personality factors که شامل ۶۰ سؤال می باشد، استفاده گردید. شاخص های مورد بررسی، شامل پنج شاخص شخصیتی روان رنجوری، برون گرایی، انعطاف پذیری، سازگاری و وظیفه شناسی می باشند که هر کدام توسط ۱۲ گویه، اندازه گیری می شوند. در این پژوهش از گویه های مرتبط با روان رنجوری (۱-۶-۱۱-۱۶-۲۱-۲۶-۳۱-۳۶-۴۱-۴۶-۵۱ و ۵۶) جهت سنجش این متغیر استفاده شد. تمامی گویه های این پرسشنامه، به صورت پنج گزینه ای (طیف لیکرت) پاسخ داده می شوند و هر گویه، امتیازی بین یک تا پنج را به خود اختصاص می دهد. لازم به توضیح است حداقل نمره در هر شاخص برابر ۱۲ و حداکثر نمره برابر ۶۰ است. بر اساس نتایج تحقیق (Costa & McCrae (1992) در هر کدام از شاخص های پنجگانه مورد بررسی، هر چه نمره پاسخ گو بالاتر باشد، شدت شاخص مورد نظر نیز بالاتر خواهد بود. اعتبار پرسش نامه ای استاندارد شخصیتی NEO-FFI، در تحقیق (Costa & McCrae (1992) برای شاخص های پنج گانه روان رنجوری، برون گرایی، انعطاف پذیری، سازگاری و وظیفه شناسی، به ترتیب برابر ۰/۸۵، ۰/۷۸، ۰/۸۷، ۰/۹۰ و ۰/۸۳ گزارش شده است. روایی و پایایی پرسشنامه در تحقیق (Haga & et al. (2009 نیز مورد تأیید و برای تمامی مولفه ها بالای ۰/۷ گزارش شده است. پایایی پرسشنامه با استفاده از روش آلفای کرونباخ بالای ۰/۷۵ به دست آمده است.

پرسشنامه تنظیم هیجانی (Emotional regulation Questionnaire): پرسشنامه تنظیم هیجانی توسط (2003) Gross & John به منظور سنجش تنظیم هیجانی طراحی و تدوین شده است. پرسشنامه تنظیم هیجانی دارای ۱۰ سوال و ۲ مولفه شامل سرکوبی هیجانی و ارزیابی مجدد هیجانی می باشد. خرده مقیاس ارزیابی مجدد دارای ۶ سوال و خرده مقیاس سرکوبی هیجانی دارای ۴ سوال می باشد. بر اساس طیف هفت درجه ای لیکرت (از کاملاً مخالفم عدد ۱ الی کاملاً موافقم عدد ۷) با سوالاتی مانند (وقتی می خواهم هیجان منفی بیشتری را احساس کنم فکرم را در رابطه با آن موقعیت تغییر می دهم) به سنجش تنظیم هیجانی می پردازد. هر چه فرد نمره بالاتری کسب کند، به منزله ی برخورداری از تنظیم هیجان بالایی است. حداکثر نمره برای هر ماده ۷ و حداقل ۱ می باشد. دامنه نمره برای بعد سرکوبی بین ۴ الی ۲۸ و برای ارزیابی مجدد نیز بین ۶ الی ۴۸ می باشد. هم چنین در پژوهش انجام شده توسط (Gross & John (2003 همبستگی درونی برای ارزیابی مجدد ۰/۷۹ و سرکوبی هیجانی ۰/۷۳ گزارش شده است. در ایران نیز در پژوهش (Bigdeli & et al. (2013 مقدار ضریب آلفای کرونباخ برای ارزیابی مجدد ۰/۸۳ و سرکوبی هیجانی ۰/۷۹ گزارش شده است (Bigdeli & et al., 2013). و میزان آلفا کرونباخ پژوهش حاضر برای کل پرسشنامه تنظیم هیجان برابر با ۰/۸۹، برای مولفه ارزیابی مجدد برابر با ۰/۹۲ و برای مولفه سرکوب هیجان برابر با ۰/۸۳ بود. تمام مقادیر آلفا از معیار ۰/۷۰ بیشتر بودند، بنابراین، پرسشنامه تنظیم هیجان و مولفه های آن از پایایی مطلوب برخوردار هستند.

یافته ها

با توجه به تحلیل داده های به دست آمده، به نتایج آماری در این قسمت پرداخته شد که در ذیل گزارش شدند. نتایج توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. جدول شماره ۱ متغیرهای روان رنجوری، طلاق عاطفی و تنظیم هیجان که دارای دو مولفه است که شامل ارزیابی مجدد هیجان و سرکوبی هیجانی می باشد که با استفاده از میانگین و انحراف استاندارد توصیف کرد.

Table 1.**Description statistics of variables**

Variable	Minimum	Maximum	Mean	S.D	Skewness	Kurtosis
Neuroticism	11	54	31.09	12.05	0.473	0.944
Emotional Divorce	8	134	65.91	29.18	0.027	-1.472
Emotional reappraisal	6	42	23.13	8.92	-0.148	-0.789
Emotional suppression	4	28	18.45	5.75	0.915	-0.033

بر این اساس مقادیر کجی و کشیدگی در جدول شماره ۱ قدر مطلق هیچ مقدار کشیدگی بیشتر از ۳ نیست و مقدار کجی نیز بین ۲- و ۲ باشد که نشان‌دهنده نرمالیت داده‌ها است با توجه به نتایج آزمون همبستگی پیرسون مشاهده می‌شود که بین روان‌رنجوری با طلاق عاطفی ($r=0/629$, $Sig=0/001$) رابطه مثبت و معنادار، بین روان‌رنجوری با ارزیابی مجدد ($r=-0/268$, $Sig=0/001$) ارتباط منفی و روان‌رنجوری با سرکوبی هیجانی ($r=0/014$ ، $Sig=0/001$) رابطه مثبت معناداری وجود دارد، بین ارزیابی مجدد و طلاق عاطفی ($r=-0/376$ ، $Sig=0/001$) رابطه منفی معناداری و بین سرکوبی هیجانی و طلاق عاطفی ($r=0/344$ ، $Sig=0/001$) رابطه مثبت معناداری وجود داشت. نتایج حاصل از بررسی هم خطی چندگانه نشان داد که مقادیر آماره عامل تورم واریانس (VIF) در متغیرهای تحقیق کمتر از معیار ۱۰ است. بنابراین، بین هیچ یک از متغیرهای تحقیق هم خطی چندگانه وجود ندارد.

Table 2.**Pearson's correlation (correlation between neuroticism, emotion regulation and emotional divorce)**

	Neuroticism	Reappraisal	Emotional suppression	Emotional Divorce
Neuroticism	1	-	-	-
Reappraisal	-0.268**	1	-	-
p-value	0.001			
Emotional suppression	0.140**	0.086**	1	-
p-value	0.014	0.133		
Emotional Divorce	0.629**	-0.376**	0.344**	1
p-value	0.001	0.001	0.001	

*=معناداری در سطح $P \leq 0/05$ ؛ **=معناداری در سطح $P \leq 0/01$

نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون در جدول شماره ۲ به منظور بررسی ارتباط بین روان رنجوری، تنظیم هیجان و طلاق عاطفی زنان نشان داد که بین روان رنجوری با طلاق عاطفی ($r=0/629$, $Sig=0/001$) رابطه مثبت و معنادار، بین روان رنجوری با ارزیابی مجدد ($r=-0/268$, $Sig=0/001$) ارتباط منفی و روان رنجوری با سرکوبی هیجانی ($r=0/140$, $Sig=0/014$) رابطه مثبت معناداری وجود دارد، بین ارزیابی مجدد و طلاق عاطفی ($r=0/344$, $Sig=0/001$)، رابطه مثبت معناداری وجود داشت. در نهایت، نتایج حاصل از بررسی هم خطی چندگانه نشان داد که مقادیر آماره عامل تورم واریانس (VIF) در متغیرهای تحقیق کمتر از معیار ۱۰ است. بنابراین، بین هیچ یک از متغیرهای تحقیق هم خطی چندگانه وجود ندارد.

Table 3.
Path coefficients and values for direct paths and indirect paths

Direct path	b	b	SE	T	P
	None standardized	Standardized			
Neuroticism—reappraisal	-0.198	-0.26	0.041	4.87	0.001
Neuroticism-emotional suppression	0.067	0.14	0.027	2.47	0.013
Neurosis-emotional divorce	1.25	0.51	0.100	12.57	0.001
Reappraisal-emotional divorce	-0.86	-0.26	0.133	6.44	0.001
Emotional suppression-emotional divorce	1.49	0.29	0.201	7.41	0.001
Indirect path					
Neuroticism -> reappraisal -> emotional divorce	3.86	0.067	0.044	3.86	0.001
Neuroticism -> Emotional suppression -> emotional divorce	2.35	0.043	0.042	2.35	0.018

نتایج تحلیل مسیر با نرم افزار AMOS در جدول شماره ۳ نشان داد که روان رنجوری بر ارزیابی مجدد در تنظیم هیجان زنان اثر منفی و معنی داری دارد ($b=-0/26$, $T=4/87$, $P=0/001$). اما، روان رنجوری بر سرکوب هیجانی در تنظیم هیجان زنان اثر مثبت و معنی داری دارد ($b=0/14$, $T=2/47$, $P=0/013$). روان رنجوری بر طلاق عاطفی زنان اثر مثبت و معنی داری دارد ($b=0/51$, $T=12/57$, $P=0/001$). ارزیابی مجدد بر طلاق عاطفی زنان اثر منفی و معنی داری دارد ($b=-0/26$, $T=6/44$, $P=0/001$). همچنین، سرکوب هیجانی بر طلاق عاطفی زنان اثر مثبت و معنی داری دارد ($b=0/29$, $T=7/41$, $P=0/001$). ارزیابی مجدد ($b=0/067$, $T=3/86$, $P=0/001$) و سرکوب هیجانی ($b=0/018$, $P=0/018$) در رابطه روان رنجوری و طلاق عاطفی نقش میانجی و معنی داری دارد.

Table 4.
Model goodness of fit indices

RMSE	CFI	TLI	IFI	RFI	NFI	Fit index
0.078	0.98	0.90	0.98	0.88	0.97	Value
Less than 0.08	Greater than 0.90	Greater than 0.90	Greater than 0.90	Greater than 0.90	Greater than 0.90	Scale
Acceptable	Excellent	Acceptable	Excellent	Fairly acceptable	Excellent	Interpretation

جدول شماره ۴ شاخص‌های برازش مدل را نشان می‌دهد که مقدار R^2 برای متغیر طلاق عاطفی برابر با ۰/۵۳ بود؛ یعنی، این مدل ۵۳ درصد طلاق عاطفی را تبیین می‌کند. در نهایت، مقدار شاخص‌های برازش در محدوده نسبتاً قابل قبول قرار گرفته‌اند. بنابراین، مدل پیشنهادی از برازش مطلوبی برخوردار است

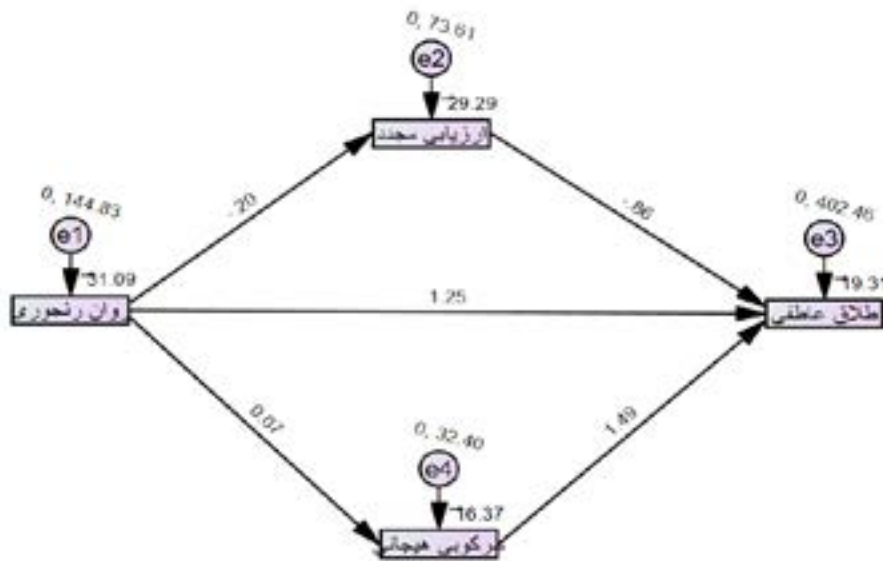

Figure 1. Research model

همانطور که مشاهده می‌شود مدل پژوهش حاضر دارای یک متغیر میانجی تنظیم هیجان است که دارای دو مولفه ارزیابی مجدد و تنظیم هیجان می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش آزمون رابطه علی روان رنجوری با طلاق عاطفی بر اساس میانجی‌گیری تنظیم هیجانی (ارزیابی مجدد و سرکوبی هیجانی) در بستر فرهنگی زنان بود. نتایج تاثیر روان رنجوری بر تنظیم هیجان زنان نشان داد که روان رنجوری بر ارزیابی مجدد اثر مستقیم و منفی معناداری و بر سرکوبی هیجانی اثر مستقیم و مثبت معناداری دارد. نتایج همسو با پژوهش Amani & et al.(2021) دارد. به طوری که Amani & et al.(2021) در پژوهش خود نشان داد که روان رنجوری رابطه مثبت معناداری با سرکوب و رابطه منفی با ارزیابی مجدد دارد. این نتایج نشان

می‌دهد که روان رنجوری رابطه معکوس با استفاده از راهبردهای ارزیابی مجدد شناختی و مثبت با سرکوبی هیجانی، به نوعی تنظیم هیجان دارد. در تبیین نتایج می‌توان ذکر کرد که افراد با سطوح پایین تر روان رنجوری به دلیل تمایلشان به استفاده از راهبردهای ارزیابی مجدد شناختی در تنظیم هیجان منفی مؤثرتر بودند. در نتیجه، آنها هیجان منفی کمتری را تجربه کردند. برعکس، افراد با سطوح بالای روان رنجوری، تنظیم عاطفی ضعیف و حالات هیجانی نامطلوب را نشان دادند (Chen & et al., 2023). روان رنجوری طیف وسیعی از هیجان‌های منفی از جمله ترس، غم، برانگیختگی، خشم، احساس گناه و بی‌حوصلگی را در بر می‌گیرد. به طور کلی، روان رنجوری شامل عوامل بیشتری نسبت به استعداد ابتلا به پریشانی روانی است، زیرا می‌تواند بر سازگاری فرد با شرایط شخصی و محیطی تأثیر بگذارد. علاوه بر این برای توضیح این نتیجه می‌توان بیان کرد افرادی که راهبردهای شناختی منفی مانند سرزنش خود، نشخوار فکری، فاجعه‌سازی، سرکوب هیجانی و سرزنش دیگران را از خود نشان می‌دهند، در مقایسه با دیگران بیشتر مستعد مشکلات عاطفی هستند و زندگی زناشویی آنان بیشتر تحت تأثیر قرار می‌گیرد (Garnefski & et al., 2001). هم‌چنین مطالعات قبلی نشان داد که روان رنجوری رابطه معکوس با تمایل فرد به استفاده از راهبردهای ارزیابی مجدد شناختی، به نوعی تنظیم هیجان دارد. افراد با سطح روان رنجوری پایین به دلیل تمایلشان به استفاده از راهبردهای ارزیابی مجدد شناختی در تنظیم هیجان منفی مؤثرتر بودند. بنابراین، آنها هیجان منفی کمتری را تجربه کردند. در مقابل، افراد مبتلا به روان رنجوری بالا، تنظیم هیجانی ضعیف و وضعیت عاطفی ضعیفی دارند (Haga & et al., 2009, Chen & et al., 2023).

نتایج تأثیر تنظیم هیجان بر طلاق عاطفی زنان نشان داد ارزیابی مجدد بر طلاق عاطفی زنان اثر مستقیم و منفی معناداری دارد و اثر مستقیم سرکوبی هیجانی بر طلاق عاطفی زنان مثبت و معنی دار بود. نتایج همسو با پژوهش (Amani et al., 2021) و همچنین یافته (Aldao & et al., 2012) بود. (Amani & et al., 2021) نشان داد بین سرکوب هیجانی و طلاق عاطفی رابطه معنی داری وجود دارد. هم‌چنین یافته‌های (Aldao & Nolen-Hoeksema, 2012) از تحقیقات قبلی حمایت می‌کند که نشان می‌دهد ارزیابی مجدد، حل مسئله و پذیرش می‌تواند به عنوان محافظ در برابر اشکال مختلف روان شناختی و نگرانی عمل کند. کیفیت یک رابطه تا حد زیادی به تجربه بیان و تبادل هیجان‌های مثبت در مقابل هیجان‌های منفی بستگی دارد (Amani & et al., 2021). بسیاری از ادبیات در مورد پیامدهای استراتژی‌های تنظیم هیجان برای روابط اجتماعی و شخصی (Butler & et al., 2003) نشان می‌دهد که سرکوب هیجانی با پیامدهای بین فردی مضرتر و به ویژه برای پیامدهای رابطه در ازدواج مضر است (Velotti & et al., 2015). با همین اساس، نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که در زمینه تعاملات زناشویی، حداقل در مواردی که با راهبردهای کنترل شده‌تر ارتباط دارد، می‌توان راهبردهای کارآمدتر (ارزیابی مجدد شناختی) و ناکارآمد (سرکوب هیجانی) را انتخاب کرد و بر استراتژی‌های کمتر کارکردی برتری داد. هم‌چنین ارزیابی مجدد شناختی تأثیرات مثبتی بر رضایت زناشویی می‌تواند داشته باشد و این نشان‌دهنده شواهدی برای توسعه مهارت‌های ارزیابی مجدد شناختی در افراد است (Gross & et al., 2011) و اثرات مفید ارزیابی مجدد شناختی برای کیفیت روابط زن و همسرش است. با توجه به نقش مثبت ارزیابی مجدد شناختی در کاهش تجربه احساسات منفی، ارزیابی مجدد ممکن است برای کاهش حساسیت به هیجان‌های منفی و در نتیجه افزایش رضایت زناشویی و کاهش طلاق عاطفی عمل کند.

نتایج مبتنی بر تأثیر روان رنجوری بر طلاق عاطفی زنان نشان داد که روان رنجوری بر طلاق عاطفی زنان اثر مستقیم و مثبت معناداری دارد. نتایج با پژوهش‌های (Shah & Murali, 2019), Sayehmiri & et al. (2020), Maloof, Amani & et al. (2005) همسو می‌باشد. (Shah & Murali, 2019) نشان دادند. در پژوهش حاضر با افزایش روان رنجوری میزان طلاق عاطفی کاهش پیدا می‌کند. در تبیین نتایج می‌توان بیان کرد زنانی که به عنوان روان رنجور طبقه بندی می‌شوند، تمایل دارند به گونه‌ای زندگی کنند که گویی هیچ اتفاقی نیفتاده است، و سعی می‌کنند، وقایع را به طور کامل فراموش کنند یا به طور کلی از تماس با مردم اجتناب کنند. این امر می‌تواند بر روی زندگی زناشویی تأثیر منفی گذاشته و منجر به افزایش طلاق عاطفی گردد.

نتایج اثر میانجی تنظیم هیجان در ارتباط بین روان‌رنجوری و طلاق عاطفی نشان داد که روان‌رنجوری از طریق متغیر میانجی ارزیابی مجدد بر طلاق عاطفی زنان اثر غیرمستقیم و منفی معناداری و از طریق متغیر میانجی سرکوبی هیجانی بر طلاق عاطفی اثر مثبت دارد. نتایج همسو با پژوهش Mohandes & et al. (2020), Jalalund & et al. (2024) Cassigate and Uzon & et al. (2021), Amani & et al. (2021), Bagharian & et al. (2018), et al. (2021) می‌باشد. در همین راستا Amani & et al. (2021) در پژوهش خود نشان داند رابطه غیرمستقیم بین روان‌رنجوری و طلاق عاطفی از طریق ارزیابی مجدد تنظیم هیجانی معنادار بود. Fry & et al. (2020) نشان دادند تنظیم هیجان به عنوان تعدیل کننده روابط بین تعارض زناشویی و رضایت زناشویی ایفا می‌کند. علاوه بر این، نتایج یک مطالعه تطبیقی طلاق عاطفی مبتنی بر روان‌رنجوری با میانجیگری تنظیم هیجانی با یافته‌های سایر مطالعات و یافته‌ها مطابقت داشت (Gresham & Gullone, 2012). در توضیح این یافته، روان‌رنجوری با عزت نفس پایین، احساس گناه، افسردگی، اضطراب، حساسیت، بدخلقی، کمرویی و غیرمنطقی مشخص می‌شود. افرادی که نمرات بالایی در روان‌رنجوری دارند، اغلب واکنش‌های هیجانی شدیدی از خود نشان می‌دهند و به سختی می‌توانند پس از برانگیختگی عاطفی به حالت عادی برگردند. افراد روان‌رنجور اغلب از راهبردهای تنظیم هیجانی ناسازگارانه هم‌چون سرکوب هیجانی به دلیل ویژگی‌هایشان استفاده می‌کنند. از سوی دیگر یکی از راهبردهای تنظیم هیجانی انطباقی، ارزیابی مجدد است که شامل خوش قلبی، مهربانی یا ادراکات مثبت در مورد موقعیت‌های استرس‌زا است که منجر به کاهش استرس می‌شود (Gross, 2015) که توانایی تنظیم هیجانی سازگار، از جمله ارزیابی مجدد، می‌تواند کیفیت روابط را تعیین کند. در مجموع می‌توان بیان کرد که زنان درگیر در طلاق عاطفی به دلیل روابط سردشان، راهبردهای تنظیم هیجانی ناسازگارانه هم‌چون سرکوب هیجانی را اتخاذ می‌کنند. به همین دلیل، سرکوب هیجانی بر طلاق عاطفی زوج غیرمستقیم دارد. از سوی دیگر، طبق گفته John & Gross (2006) تنظیم هیجانی با پنج ویژگی شخصیتی خاص از جمله روان‌رنجوری، برون‌گرایی، گشودگی به تجربه، موافق بودن و وظیفه‌شناسی مرتبط است. مهمترین ویژگی روان‌رنجوری که بی‌ثباتی عاطفی نیز نامیده می‌شود، ثبات عاطفی پایین است که بر پاسخ‌های هیجانی تأثیر می‌گذارد و به نوبه خود منجر به راهبردهای تنظیم هیجانی ناسازگار می‌شود. برای زن و همسری که دارای سطوح بالایی از روان‌رنجوری هستند، استفاده بیش از حد از راهبردهای تنظیم هیجان ناسازگار هم‌چون سرکوب هیجانی می‌تواند با تشدید حالات هیجانی منفی، استعداد ابتلا به علائم روانی و مشکلات را افزایش دهد و در نتیجه منجر به تشدید تعارض در زندگی زناشویی شود.

سهام نویسندگان: سیده کوثر مجیدی: طراحی کلی مقاله، جمع‌آوری داده و نویسنده مسئول. مهدی اکبری: طراحی چارچوب کلی، تحلیل مطالب و ویرایش مقاله. همه نویسندگان نسخه نهایی را بررسی و تأیید کردند.

سپاسگزاری: نویسندگان مراتب تشکر خود را از همه کسانی که در انجام این مقاله نقش داشته‌اند اعلام می‌دارند.

تعارض منافع: در این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان گزارش نشده است.

منابع مالی: این مقاله از حمایت مالی برخوردار نبوده است.

References

- Aldao, A., & Nolen-Hoeksema, S. (2012). The influence of context on the implementation of adaptive emotion regulation strategies. *Behaviour Research and Therapy*, 50(7-8), 493-501. URL: <https://doi.org/10.1016/j.brat.2012.04.004>.

- Aldinger, M., Stopsack, M., Ulrich, I., Appel, K., Reinelt, E., Wolff, S., Grabe, H. J., Lang, S., & Barnow, S. (2014). Neuroticism developmental courses - Implications for depression, anxiety and everyday emotional experience; a prospective study from adolescence to young adulthood. *Biomedcentral Psychiatry*, 14, 210. URL: <https://doi.org/10.1186/s12888-014-0210-2>
- ALshahrani, H., & Hammad, M. (2023). Impact of emotional divorce on the mental health of married women in Saudi Arabia. *Public Library of Science*, 18(11), e0293285. URL: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0293285>.
- Amani, R., Nooreini, S. N., & Farhadi, M. (2021). The structural model of emotional divorce based on neuroticism through the mediating role of coping strategies and emotional regulation. *Journal of Divorce & Remarriage*, 62(3), 227–246. <https://doi.org/10.1080/10502556.2021.1871833>
- Askari-Nodoushan, A., Shams Ghahfarokhi, M., & Shams Ghahfarrokhi, F. (2019). An Analysis of the Socioeconomic Characteristics of Divorce in Iran. *Strategic Research on Social Problems*, 8(2), 1-16. [Persian] DOI: <https://doi.org/10.22108/srsp.2019.116983.1402>.
- Ascher, E. A., Sturm, V. E., Seider, B. H., Holley, S. R., Miller Bruce, L., & Levenson, R. W. (2010). Relationship satisfaction and emotional language in frontotemporal and alzheimer disease patients and spousal caregivers. *Alzheimer Disease Associated Disorders*, 24, 49-55. URL: <https://doi.org/10.1097/WAD.0b013e3181bd66a3>.
- Balzarotti, S., Biassoni, F., Villani, D., Prunas, A., & Velotti, P. (2016). Individual differences in cognitive emotion regulation: Implications for subjective and psychological well-being. *Journal of Happiness Studies*, 17(1), 125-143. URL: <https://doi.org/10.1007/s10902-014-9587-3>.
- Bigdeli, I., Najafy, M., & Rostami, M. (2013). The Relation of Attachment Styles, Emotion Regulation, and Resilience to Well-being among Students of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education*, 13(9), 721-729. URL: <http://ijme.mui.ac.ir/article-1-2694-fa.html>
- Boertien, D., Von Scheve, C., & Park, M. (2017). Can personality explain the educational gradient in divorce? Evidence from a nationally representative panel survey. *Journal of Family Issues*, 38(10), 1339–1362. URL: <http://dx.doi.org/10.1177/0192513X15585811>.
- Butler, E. A., Egloff, B., Wilhelm, F. W., Smith, N. C., Erickson, E. A., & Gross, J. J. (2003). The social consequences of expressive suppression. *Emotion*, 3, 48–67. DOI:10.1037/1528-3542.3.1.48.
- Chen, L., Liu, X., Weng, X., Huang, M., Weng, Y., Zeng, H., & et al. (2023). The emotion regulation mechanism in neurotic individuals: The potential role of mindfulness and cognitive bias. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(2), 896. DOI:10.3390/ijerph20020896.
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1992). Four ways five factors are basic. *Personality and Individual Differences*, 13(6), 653–665. DOI:10.1016/0191-8869(92)90236-I.
- Damo, D.D., Cenci, C.M.B. (2021). Emotional divorce: similarities and differences according to the position occupied. *Trends in Psychology*, 29(3), 505–18. URL: <https://doi.org/10.1007/>

s43076-021-00088-w.

- English, T., John, O. P., & Gross, J. J. (2013). *Emotion regulation in relationships*. England Oxford University Press: Jeffrey A. Simpson (ed.), Lorne Campbell (ed.). URL: <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780195398694.013.0022>
- Esplin, C. R. (2022). *Neuroticism and Relationship Quality: A Meta-Analytic Review*. Theses phd and Dissertations. Brigham Young University. City Little Provo10146. URL: <https://scholarsarchive.byu.edu/etd/10146>
- Eyvazi., M. A. (2007). Islamic culture: concepts, characteristics and principles. *Zamane*, 58, 18-28. [Persian] URL: <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/269589>.
- Frye, N., Ganong, L., Jensen, T., & Coleman, M. (2020). A dyadic analysis of emotion regulation as a moderator of associations between marital conflict and marital satisfaction among first-married and remarried couples. *Journal of Family Issues*, 41(12), 2328–2355. URL: <https://doi.org/10.1177/0192513X20935504>.
- Fu, X., Tora, J., & Kendall, H. (2001). Marital happiness and inter-racial marriage: A study in a multi-ethnic community in Hawaii. *Journal of Comparative Family Studies*, 32, 47–60. DOI:10.3138/jcfs.32.1.47
- Garnefski, N., Kraaij, V., & Spinhoven, P. H. (2001). Negative life events, cognitive emotion regulation and emotional problems. *Personality and Individual Differences*, 30, 1311– 1327. URL: [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(00\)00113-6](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(00)00113-6).
- Gharaibeh, M., Al Ali, N., Odeh, J., & Shatnawi, K. (2023). *Separate souls under one roof: Jordanian women's perspectives of emotional divorce*. Women's Studies International Forum Elsevier BV, p.102746. <https://doi.org/10.1016/j.wsif.2023.102746>
- Gresham, D., & Gullone, E. (2012). Emotion regulation strategy use in children and adolescents: The explanatory roles of personality and attachment. *Personality and Individual Differences*, 52(5), 616–621. URL: <https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.12.016>.
- Gross, J. J. (2015). Emotion regulation: Current status and future prospects. *Psychological Inquiry*, 26(1), 1–26. URL: <https://doi.org/10.1080/1047840X.2014.940781>.
- Gross, J. J., Sheppes, G., & Urry, H. L. (2011). Cognition and emotion lecture at the 2010 SPSP emotion preconference: Emotion generation and emotion regulation: A distinction we should make (carefully). *Cognition & Emotion*, 25(5), 765–781. URL: <https://doi.org/10.1080/02699931.2011.555753>.
- Gross, J. J., & John, O. P.(2003). Individual differences in two emotion regulation processes:Implications for affect, relationships, and well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85, 348-362. URL: <https://braingym.ir/assessments/questionnaires/42>
- Gross, J. J., Richards, J. M., & John, O. P. (2006). *Emotion Regulation in Everyday Life*. In D. K. Snyder, J. A. Simpson, & J. N. Hughes (Eds.), *Emotion Regulation in Couples and Families: Pathways to Dysfunction and Health* (pp. 13-35). Washington DC: American Psychological Association. URL: <https://doi.org/10.1037/11468-001>
- Haga, S. M., Kraft, P., Corby, E. K. (2009). Emotion regulation: Antecedents and well-being

- outcomes of cognitive reappraisal and expressive suppression in cross-cultural samples. *Journal of Happiness Studies*, 10, 271–291. URL: <https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10902-007-9080-3>.
- Hald, G., Wimmelmann, C., Øverup, C., Cipric, A., Sander, S., & Strizzi, J.M. (2023). Mental health trajectories after juridical divorce: Does personality matter?. *Journal Personality*, 91(2), 426–440. URL: <https://doi.org/10.1111/jopy.12737>.
- Herd, T., King-Casas, B., & Kim-Spoon, J. (2022). Developmental changes in emotion regulation during adolescence: Associations with socioeconomic risk and family emotional context. *International Journal Of Adolescence And Youth*, 49(7), 1545–1557. URL: <https://doi.org/10.1007/s10964-020-01193-2>.
- Jalalvand, M., Navabinejad, S., Rezazadeh Bahadoran, H. R., & Khosravi Babadi, A. A. (2022). Modeling the structural equations of emotional divorce based on early maladaptive schemas, emotional empathy mediated by emotion regulation in married women in Tehran. *Journal of Applied Family Therapy*, 3(1), 177-206. DOI: [10.22034/aftj.2022.305810.1207](https://doi.org/10.22034/aftj.2022.305810.1207)
- Insan, A., & Rosdiyati, Kh. (2022). The effect of emotion regulation on marital flourishing in married couples in Sumbawa. *Formosa Journal of Social Sciences*, 1(4), 399-410. URL: <https://doi.org/10.55927/fjss.v1i4.2047>
- Kappas, A. (2011). Emotion and regulation are one! *Emotion Review*, 3(1), 17–25. DOI: [10.1177/1754073910380971](https://doi.org/10.1177/1754073910380971).
- Khodadust, S., Ebrahimi Moghaddam, H., Abolmaali, K. (2020). Effect of treatment based on Olson's Circumplex Model on emotional divorce, relationship beliefs, stress-anxiety-depression among couples exposed to emotional divorce. *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 21(4), 16–32. [Persian] URL: <https://doi.org/10.30486/jsrp.2020.584342.1681>.
- Koçyiğit, M., & Uzun, M. (2024). Couple Burnout and Marital Satisfaction: Serial Mediation by Mindfulness and Emotion Regulation. *The American Journal of Family Therapy*, pp.1-19 DOI: [10.1080/01926187.2024.2322461](https://doi.org/10.1080/01926187.2024.2322461).
- Malouff, J. M., Thorsteinsson, E. B., & Schutte, N. S. (2005). The relationship between the five-factor model of personality and symptoms of clinical disorders: A meta-analysis. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 27(2), 101–114. <https://doi.org/10.1007/s10862-005-5384-y>
- Mohammadi, F., Jokar, M., & Golestane, M. (2015). Construction, factor analysis and standardization of emotional divorce test. *Women and Family Studies Quarterly*, 9(34). URL: <https://www.royal-it.ir>
- Qadar, F. (2016). *Self-talk: Effects on emotion in interpersonal communication context* [MA. thesis]. Tucson, AZ: The University of Arizona. <https://repository.arizona.edu/handle/10150/613581>
- Rashid, K., Hasanvand, F., Nabizadeh, S., & Rashti, A. (2019). Exploring effective external factors on emotional divorce among women. *Journal of Woman and Family Studies*, 7, 117–137. [Persian] DOI: [10.22051/jwfs.2019.16402.1507](https://doi.org/10.22051/jwfs.2019.16402.1507)
- Sayehmiri, K., Ibrahim Kareem, K., Abdi, K., Dalvand, S. & Ghanei Gheshlagh, R. (2020). The

- relationship between personality traits and marital satisfaction: a systematic review and meta-analysis. *Biomedcentral Psychology*, 8, 15. DOI: [10.1186/s40359-020-0383-z](https://doi.org/10.1186/s40359-020-0383-z).
- Schoebi, D., & Randall, A. K. (2015). Emotional dynamics in intimate relationships. *Emotion Review*, 5, 202-210. DOI: [10.1177/1754073915590620](https://doi.org/10.1177/1754073915590620).
- Shah, K. H., & Murali, R. (2019). Impact of neuroticism on alexithymia and marital satisfaction among married men and women. *Indian Journal of Mental Health*, 6(1), 69-77. DOI: [10.30877/IJMH.6.1.2019.69-77](https://doi.org/10.30877/IJMH.6.1.2019.69-77).
- Velotti, P., Balzarotti, S., Tagliabue, S., & English, T. (2015). Emotional suppression in early marriage. *Journal of Social and Personal Relationships*, 33(3), 227-302 DOI: [10.1177/0265407515574466](https://doi.org/10.1177/0265407515574466).
- Waldman, K., & Rubalcava, L. (2005). Psychotherapy with intercultural couples: a contemporary psychodynamic approach. *American Journal of Psychology*, 59, 227-238. DOI: [10.1176/appi.psychotherapy.2005.59.3.227](https://doi.org/10.1176/appi.psychotherapy.2005.59.3.227)
- Zhang, Y., & Van Hook, J. (2009). Marital dissolution among interracial couples. *Journal of Marriage and Family*, 71, 95-107 DOI: [10.1111/j.1741-3737.2008.00582.x](https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2008.00582.x).